

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O / 2006 / 1 / verzoekende partij / 8 februari 2006

Inzake verzoekende partij, wonende te ...,
 bijgestaan door ...,

 verzoekende partij,

tegen de inrichtende macht..., met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door..., directeur en bijgestaan door ..., advocaat te ...,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 7 december 2005 heeft verzoekende partij beroep aangetekend tegen de beslissing van de instelling, hem betekend bij aangetekende brief van 28 november 2005, waarbij hem de tuchtmaatregel van schorsing voor de duur van 7 maanden wordt opgelegd, met ingang van 1 september 2005 en eindigend op 31 maart 2006.

Er worden geen leden van de Kamer van Beroep gewraakt.

Gezien te verwachten is dat de heer Walter Hens voor meer dan drie maanden afwezig zal zijn, zetelt zijn plaatsvervanger de heer Marc Borremans.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als onderwijzer.

Bij aangetekend schrijven van 5 november 2002 deelt de instelling macht aan verzoekende partij mee dat een tuchtonderzoek tegen hem wordt ingesteld op grond van het feit dat door drie ouders tegen hem een klacht is ingediend bij de federale politie te Anderlecht. Met een aangetekende brief van dezelfde datum wordt verzoekende partij preventief geschorst met onmiddellijke ingang voor de hele duur van de tuchtprocedure. Na verhoor in het kader van de schorsingsprocedure op 12 november 2002 beslist de Inrichtende macht op 14 november 2002 de preventieve schorsing niet op te heffen. Op 31 december 2002 beslist de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel zetelend in kort geding dat de vraag van verzoekende partij om de preventieve schorsing op te schorten ongegrond is.

De correctionele rechtbank te Brussel oordeelt op 25 februari 2005 dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn, maar schort de uitspraak van de veroordeling op voor een periode van drie jaar.

Na herhaald verzoek van de instelling om inzage van het vonnis van de correctionele rechtbank vindt op 27 april 2005 een gesprek plaats tussen vertegenwoordigers van de instelling en verzoekende partij, bijgestaan door zijn raadsman.

Bij aangetekende brieven van 6 en 8 juni wordt verzoekende partij meegedeeld dat tegen hem en tuchtprocedure wordt ingezet op grond van de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het vonnis van 25 februari 2005 en wordt hij opgeroepen voor een verhoor op 27 juni 2005. Verzoekende partij wordt gehoord door de inrichtende macht op 27 juni 2005.

In een aangetekende brief van 13 juli 2005 preciseert de instelling de ten laste gelegde feiten en roept verzoekende partij op voor een verhoor op 5 augustus 2005. Op zijn vraag wordt de betrokkene gehoord op 11 augustus 2005.

Op 29 augustus 2005 wordt verzoekende partij geschorst voor de duur van 7 maanden, met ingang van 1 september 2005. Aan verzoekende partij wordt ten laste gelegd een aantal leerlingen op intieme plaatsen te hebben aangeraakt en bepaalde van hen te hebben aangezet, minstens toegelaten, dit bij hem ook te doen. De feiten zijn ontleend aan en nader omschreven in het vonnis van de correctionele rechtbank van 25 februari 2005 dat de feiten bewezen verklaart en kwalificeert als aanranding van de eerbaarheid.

De beslissing van 29 augustus 2005 wordt door de Kamer van Beroep op 9 november 2005 vernietigd wegens een herstelbare procedurefout.

Op 28 november 2005 herneemt het schoolbestuur het dossier en legt opnieuw de tuchtmaatregel op van schorsing voor de duur van 7 maanden, ingaande op 1 september en eindigend op 31 maart 2006. Dat is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure

Een memorie van toelichting en een verweerschrift zijn binnen de termijnen ingediend, respectievelijk op 21 december 2005 en 19 januari 2006.

De partijen worden op 8 februari 2006 door de Kamer van beroep gehoord.

Door een administratieve vergissing zijn de dossierstukken waarnaar het verweerschrift verwijst niet aan de Kamer voorgelegd. Ze werden wel aan de verzoekende partij

meegedeeld. Met instemming van verzoekende partij worden de ontbrekende stukken ter zitting neergelegd.

4. Over de grond van de zaak

4.1.1. De verzoekende partij stelt dat tot op de zitting uit het dossier nog altijd niet kan worden afgeleid of de personen die aan de basis liggen van het tuchtverhoor en de tuchtbeslissing, wel degelijk namens de vzw over de vereiste tuchtrechtelijke bevoegdheid beschikken. Het verhoor en de beslissing zijn verricht door ... en Uit geen enkel document blijkt dat genoemde personen namens het schoolbestuur de tuchtbevoegdheid kunnen uitoefenen, aldus de verzoeker.

4.1.2. De verwerende partij werpt in het verweerschrift op dat de verzoeker noch in zijn verweerschrift bij het tuchtverhoor, noch bij de eerste procedure voor de Kamer van beroep de vraag naar de bevoegdheid zou hebben gesteld. Daaruit zou volgen dat verzoeker moet worden geacht de samenstelling van het beslissingsorgaan impliciet maar zeker te hebben aanvaard. Een faire procesgang zou meebrengen dat verzoeker dit middel nu ook niet meer kan laten gelden.

4.1.3. De Kamer stelt vast dat de vraag naar de bevoegdheid wel degelijk werd gesteld in het verweerschrift voor het tuchtverhoor van 11 augustus 2005, feit dat ter zitting ook door de verwerende partij wordt aangebracht. Door de vernietiging van de beslissing van 29 augustus 2005 wegens een herstelbare procedurefout kon het schoolbestuur de procedure hernemen teruggaand tot op het moment na het tuchtverhoor. De huidige procedure moet worden geacht daar een aanvang te hebben genomen. Met de verweerder kan wel worden vastgesteld dat de aandacht doorheen de behandeling van het dossier is toegespitst geweest op de vraag naar de handtekeningsbevoegdheid en verder op de onzekerheid over de vraag of de tuchtbeslissing enkel werd genomen door de personen die ook bij het tuchtverhoor aanwezig waren. De Kamer stelt vast dat de betwisting over de handtekeningsbevoegdheid het gevolg is van het feit dat de verwerende partij het oorspronkelijk bezwaar zoals hoger aangehaald in deze zin beperkende zin heeft geïnterpreteerd, zoals reeds blijkt uit het verslag van de hoorzitting van 11 augustus 2005. De memorie van de verzoekende partij in de eerste procedure gaat in op het probleem van de onduidelijkheid over de identiteit van personen die aan het tuchtverhoor en het nemen van de tuchtbeslissing hebben meegewerkt, punt dat tot de vernietiging van de eerste beslissing leidt. Dat belet niet dat de Kamer in de vernietigingsbeslissing van 9 november 2005 overweegt “dat de verzoekende partij stelt dat uit het dossier niet blijkt wie namens de inrichtende macht de tuchtbeslissing heeft kunnen nemen en dat zij bij herhaling in het verloop van de procedure op dit probleem heeft gewezen en geen afdoende antwoord heeft gekregen”. Deze overweging kan niet anders worden begrepen dan als een vaststelling door de Kamer van beroep dat verzoeker op het ogenblik van de zitting op 9 november 2005 zijn vraag naar een verantwoording van de bevoegdheid van de optredende personen handhaafde. De exceptie opgeworpen door de verweerder is ongegrond.

4.2.1. De verwerende partij is van oordeel dat zij de vraag naar een verantwoording van de bevoegdheid van de personen die namens het schoolbestuur zijn opgetreden reeds afdoende had beantwoord in de eerste procedure. Zij verwijst naar het neerleggen van de statuten (uittreksel Bijlagen B. *Staatsblad* 31 december 1984) en het uittreksel uit de Bijlagen van het *Belgisch Staatsblad* van 1 maart 1984 waaruit de aanstelling van ... als afgevaardigd beheerder blijkt (stuk 22 in het huidig dossier). De bewijsvoering wordt nu verder aangevuld met een stuk waarin ..., afgevaardigd bestuurder, onder verwijzing naar art. 15 *in fine* van de statuten, ... aanwijst “om deel te nemen aan het tuchtverhoor, de besluitvorming en het nemen van de tuchtbeslissing in de zaak van verzoekende partij” (stuk 23, gedateerd 11 juni 2005). De tot benoemen bevoegde overheid is in een vzw de raad van bestuur en niets belet dat “de raad het orgaan kan aanwijzen dewelke bepaalde bevoegdheden zal uitoefenen” aldus het verweerschrift. Dit zou *in casu* ook gebeurd zijn: “Luidens artikel 15 *in fine* van de statuten blijkt inderdaad dat de raad alle bijzondere bevoegdheden aan eender welke mandataris zijner keuze kan opdragen. Dat op grond van deze bepaling de raad naast ..., ook ...kon aanwijzen om het tuchtverhoor af te nemen, aan de besluitvorming deel te nemen en vervolgens de tuchtbeslissing te nemen. (stuk 23)”. Ter zitting voegt verwerende partij daar aan toe dat ...krachtens haar functie van afgevaardigd beheerder zelf, over de benoemingsbevoegdheid beschikt.

4.2.2. De verzoekende partij stelt o.m. dat niet is aangetoond dat ...krachtens een beslissing van het bestuur met de benoemingsbevoegdheid is belast en betwist dat zij zelf nog bijkomend een andere mandataris zou kunnen aanstellen.

4.2.3. De verwerende partij kan worden bijgetreden in zover zij stelt dat een vzw de vrijheid heeft om zelf het orgaan aan te wijzen dat bevoegd is om het onderwijzend personeel te benoemen en bijgevolg ook om er de tuchtmacht over uit te oefenen. *In casu* blijkt dat het personeel aanwerven en ontslaan behoort tot de bevoegdheid van de raad van bestuur die deze bevoegdheid zelf of bij opdracht kan uitoefenen (art. 14, tweede lid van de statuten). Uit het proces verbaal van de algemene vergadering van 13 juni 1983 (stuk 22) blijkt dat ...als afgevaardigd beheerder werd aangesteld. De verweerder kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat aantonen dat ...als afgevaardigd beheerder is aangesteld, volstaat om aan te tonen dat hij/zij ook persoonlijk en alleen handelend over de benoemingsbevoegdheid en de tuchtmacht zou beschikken. Er wordt geen beslissing van de raad van bestuur voorgelegd waaruit blijkt dat de raad van bestuur een dergelijke opdracht aan ...alleen handelend zou hebben toevertrouwd. Ter zitting blijkt ook uit de verklaringen van de directeur dat over de benoemingen collectief wordt overlegd door beheerders. De verwerende partij toont niet aan dat het hier enkel om een informeel overleg zou gaan waarna ...persoonlijk een alleenbeslissingsrecht zou hebben. Verder blijkt ook niet uit de statuten dat ...aan zo'n eventueel alleenbeslissingsrecht ook de bevoegdheid zou ontlenen om te beslissen met wie zij die bevoegdheid als het om de tuchtmacht gaat, ook nog kan delen. Artikel 15, tweede lid bepaalt integendeel dat het aanwijzen van bijzondere mandatarissen tot de bevoegdheid van de raad van bestuur behoort. In zijn verweerschrift stelt ook verweerder dat het ingeroepen artikel uit de statuten de raad van bestuur toeliet om ...met een bijzondere opdracht te belasten. Uit het voorgaande volgt dat niet is aangetoond dat ..., bijgestaan door ... krachtens de interne bevoegdheidsverdeling van de vzw over de bevoegdheid beschikten om de tuchtmacht uit

te oefenen. De tuchtprocedure met het tuchtverhoor en de tuchtbeslissing moeten derhalve worden geacht het werk te zijn van daartoe niet behoorlijk gemachtigde personen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd psycho-medisch-sociale centra, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996 en van 13 januari 1998;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Gelet op de hoorzitting van 8 februari 2006;

Na beraadslaging,

Met eenparigheid van stemmen,

Enig artikel

De beslissing van 28 november 2005 van de instelling waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf wordt opgelegd van de schorsing voor de duur van zeven maanden, wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 8 februari 2006.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

De heren A. JANSSENS en Chr. SMITS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, D. DAEMS, P. GREGORIUS, L. SMEETS en L. VAN DEN BOSCH, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Maddy BOLLEN, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen, nemen aan de zijde van de vakorganisaties enkel H. Lavrysen en P. Gregorius aan de stemming deel.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Maddy Bollen

De voorzitter,
Raf Verstegen